

РЕШЕНИЕ

№ 774

гр. София, 10.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 05.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1249** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.203 и сл. във вр. с чл.1, ал.1 от Закон за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на В. М. В., с адрес в [населено място], чрез процесуален представител адв.Ст.В. срещу Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ с искане да се осъди последната да му заплати сумата от 350,00 лв., представляваща заплатените разноски за адвокатско възнаграждение по нахд № 13141/2018г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, с решение по което е отменен Електронен фиш серия К №2141080, издаден от СДВР.

Ищецът твърди, че е претърпял и неимуществени вреди. В тази връзка обяснява, че първоначално бил тотално шокиран докато в КАТ разбере какво точно се случва - полицаите го подложили на подигравки "баба ми е шофирала", а след това го подканвали да подпише за чужди нарушения, в противен случай нямало да му върнат новоиздадената книжка. На второ място сочи времето, което му отнело физическото ходене в полицията да пише жалби - два пъти в 03 РУ и пет пъти в 01 РУ, да се правят сверки, графологически експертизи, за да докаже, че нарушението не е извършено от него, подмятанията на разследващите, че е инсценирал това и не се знае докъде ще стигне това, една поредица от дни и безсънни нощи за него и семейството му, поради това, че някой който е с неговите лични документи знае всичко за него, включително къде живее. На трето място ищецът сочи страховете си докато писмено отправя молби за проверка на статуса си пред кредитни институции: обикалял всички банки /сменял

карти, сметки/, Телекоми, фирми за бързи кредити, за да провери дали някой не е злоупотребил с личните му данни и да е задлъжнял без да знае ; времето, което е изгубил да обикаля институции, Имотен регистър, Търговски регистър.

В процеса на разследването ищецът получил серия от обаждания от лицето, злоупотребило с личните му документи, за да му намекне, че следва да се видят или ще му се случи нещо. Твърди, че изживените стрес и страхове за живота и здравето му и тези на семейството му са пряка и непосредствена последица от това, че документът му попаднал в собственика на посочения в електронния фиш автомобил и същият бил използван пред служителите на КАТ С. без някой да направи проверка за валидността на свидетелството за управление на ищеца. Прави се извод, че ако е била направена проверка щяло да стане ясно, че документът е невалиден и нямало да бъде издаден електронен фиш за налагане на глоба, и описаните последици също нямало да се случат. Според ищеца важното е, че към 31.05.2018г. свидетелството за управление на мпс е било обявено за изгубено и анулирано, а електронният фиш е бил издаден след подадената на 07.06.2018г. декларация от собственика въз основа на невалиден документ, което е довело до отмяна на фиша. Не на последно място ищецът обосновава неимуществените си вреди с допълнителните дни и притеснения в загубени дни и време, за ходене по дела и то по два пъти, защото се отлагали от съда, за да докаже истината, включително страховете докато чакал в коридорите пред съдебната зала дали този човек ще го види и притисне вече очи в очи. За описаните неимуществени вреди ищецът е предявил иск срещу СДВР за сумата 2500 лв., ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба - 04.02.2019г.

Ищецът претендира присъждане и на разноските по настоящото дело.

В съдебно заседание ищецът поддържа исковата молба.

Ответникът, чрез процесуален представител - юрисконсулт Вл. П., в писмени бележки оспорва исковата претенция като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура /СГП/- прокурор Д. - изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция и предлага да бъде отхвърлена.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, серия К №2141080, издаден от СДВР за нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП, на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.2, т.4 от ЗДвП на ищеца В. В. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300,00 лв.

ЕФ е оспорен от ищеца и въз основа на жалбата е образувано нахд № 13141/2018 г. по описа на СРС. С решение от 20.11.2018г. по посоченото дело съдът е отменил оспорения ЕФ. Жалбата е изготвена от адв.С. В. въз основа на сключен договор за правна защита и съдействие, сключен на 11.07.2018г. и пълномощно за процесуално представителство, представени заедно с жалбата. По делото е проведено едно съдебно заседание, на което В.В. представил писмено становище от адв.Ст.В.. В договорът за правна защита и съдействие е посочено, че договореният адвокатски хонорар в размер на 350 лв. е заплатен в брой при подписване на договора - 11.07.2018г.

И. Е. - съпруга на ищеца свидетелства, че В. си изгубил личната карта и

шофьорската книжка и подал документи в полицията за издаване на нови, тъй като му предстояло пътуване извън страната. Когато отишъл да си вземе книжката, от КАТ му казали, че има издаден електронен фиш на негово име за каране с превишена скорост. Започнало лутане и напрежение какво точно се случва след като документите са обявени за изгубени и разбрали, че някой е злоупотребил. Ищецът трябвало да докаже, че е невинен и се наложило да отсъства от работа, за да се консултира с адвокат. Актът бил за 350 лв. и това допълнително го стресирало. Необходимостта да докаже, че е невинен му нанесла напрежение, депресия, негативни състояния и тревожност. Вместо да се грижи за децата и семейството си ищецът бил обвързан с много ангажименти, а всяко отдалечаване по различни причини несвързани с неговите действия утежнявали ситуацията.

ПРАВНА СТРАНА

Когато закон или указ е предвидил специален начин на обезщетение, ЗОДОВ не се прилага /чл.8, ал.3 от закона/. В ЗАНН /преди изменението на чл.63 от ЗАНН, с ДВ бр.94/2019г./ и в НПК, към който препраща закона не е предвидена възможност за осъждане на държавата да заплати на признатия за невиновен за извършване на административно нарушение направените от него разноски, включително и адвокатски хонорар във връзка със защитата му пред съда, поради което разпоредбата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ в случая е приложима.

В разпоредбата на чл. 203 от АПК е уредена възможността гражданите и юридическите лица да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно изискванията на чл. 205 от АПК исковите за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая юридическото лице е Столична дирекция на вътрешните работи. Съгласно чл.4 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Отговорността по ЗОДОВ се отличава от общата деликтна отговорност само по отношение на деликвентата и на причинната връзка - вредите трябва да са причинени при или по повод упражняване на административна дейност. Отклонения от общия състав на деликтната отговорност по отношение на противоправността, вината и вредите в ЗОДОВ не са уредени.

Отговорността на държавата по предвидения в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ ред се реализира при кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт /т.е. акт, отменен по съответния административен или съдебен ред/, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Липсата на който и да е от посочените три елемента на фактическия състав води до неоснователност на претенцията.

ЗА ИСКЪТ ЗА ИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ

В конкретния случай е налице отменен по съдебен ред административен акт - ЕФ, серия К №2141080, издаден от СДВР, с влязло в законна сила съдебно решение. НП е отменено с помощта на адвокатската защита, осъществена от адв.Ст.В., за който В. В. е заплатил хонорар. Платеният за адв.Ст.В. хонорар в размер на 350 лв. представлява имуществена вреда. Тази вреда е в пряка причинна връзка с отменения като незаконосъобразен административен акт, тъй като жалбоподателят по нахд № 13141/2018г. по описа на СРС не би потърсил адвокатска помощ, ако срещу него не е издаден акт, увреждащ неговите законни права и интереси. Следователно потърсената адвокатска помощ и платения адвокатски хонорар са пряка и непосредствена последица от издаденото НП, обжалването на което е законово регламентирано и единственият начин за защита на лицето, което твърди, че не е виновно и неговите права са нарушени от административния орган. В този смисъл е и Тълкувателно решение №1/15.03.2017 г. по тълкувателно дело № 2/2016 г. ОСС на ВАС, с което е прието, че при предявени пред административните съдилища иски по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл.4 от този закон.

От изложеното следва, че искът за имуществени вреди е основателен. Налице са всички елементи от фактическия състав : незаконосъобразен административен акт, имуществена вреда и причинна връзка. Искът е основателен и по размер. Видно от представения договор за правна помощ по нахд № 13141/2018г. по описа на СРС адвокатският хонорар в размер на 350 лв. е заплатен в брой. За това обезщетение не е претендирано присъждане на лихва.

ЗА ИСКЪТ ЗА НЕИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ

По отношение на този иск също следва да се приеме, че е доказано съществуването на първата предпоставка за уважаването му - отменен незаконосъобразен административен акт.

Сочените от ищеца вреди, произтичащи от страховете му и от изгубеното му време докато писмено отправял молби за проверка на статуса си пред кредитни институции, Телекоми, фирми за бързи кредити, Имотен регистър и Търговски регистър, за да провери дали някой не е злоупотребил с личните му данни и да е задлъжнял без да знае, ако са настъпили не са в пряка причинна връзка с отменения административен акт, а с възможността изгубените му документи да се ползват недобросъвестно от трето лице.

Доказателства, че ищецът е получил обаждания от лице, което е злоупотребило с личните му документи, за да му намекне, че следва да се видят или ще му се случи нещо и че изживял страхове докато чакал в коридорите пред съдебната зала дали този човек ще го види и притисне вече очи в очи, не се събраха. От друга страна действията на третото лице не са в пряка връзка с отменения административен акт. Не са в такава връзка и твърдените стрес и страхове за живота и здравето на ищеца и тези на семейството му от това, че шофьорската книжка попаднала в собственика на посочения в електронния фиш автомобил и била използвана пред служителите на КАТ С..

Не се събраха доказателства за това, че полицаите подложили ищеца на

подигравки "баба ми е шофирала", а след това го подканвали да подпише за чужди нарушения, в противен случай нямало да му върнат новоиздадената книжка; времето, което му отнело физическото ходене в полицията да пише жалби - два пъти в 03 РУ и пет пъти в 01 РУ, да се правят сверки, графологически експертизи, за да докаже, че нарушението не е извършено от него, подмятанията на разследващите, че е инсценирал това и не се знае докъде ще стигне това, една поредица от дни и безсънни нощи за него и семейството му, поради това, че някой който е с неговите лични документи знае всичко за него, включително къде живее.

Със свидетелските показания се установи, че ищецът е бил неприятно изненадан, когато разбрал за процесния ЕФ, а с писмени доказателства се установи, че ЕФ е издаден въз основа на представени от трето лице: декларация по чл.189, ал.5 от ЗДВП и копие на свидетелство за управление на В. В., което към датата на издаване на ЕФ е било обявено за невалидно без някой да направи проверка за валидността на свидетелството за управление на ищеца. Доказа се, че узнаването за незаконосъобразния акт е породило негативни състояния, напрежение и тревога за ищеца, които са преодолени с отмяната на акта, но са пряка последица от издаването му. Не може да се приеме, че ЕФ е довел до депресия, както поради това, че не са налице каквито й да е медицински документи в тази връзка, така и поради това, че с ЕФ е била наложена глоба в размер на 300,00 лв.

Размерът на обезщетението следва да се определи по справедливост. Съдът като взе предвид, че интензитетът на вредите е минимален прие, че справедлив размер на обезщетението за неимуществени вреди е сумата 100,00 лв. Искът за разликата в размера над 100,00 лв. до 2 500 лв. е неоснователен. Сумата 100,00 лв. се дължи ведно със законната лихва, считано от 04.02.2019г.

При това положение искането за разноски на ищеца е основателно за сумата 20,00 лв. държавна такса и 300 лв. за адвокатски хонорар. .

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.1 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на В. М. В., с адрес в [населено място], [улица][жилищен адрес] сумата от 350,00 лв., представляваща заплатените разноски за адвокатско възнаграждение по нахд № 13141/2018г. по описа на СРС, с решение, по което е отменен Електронен фиш, серия К №2141080, издаден от СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на В. М. В., с адрес в [населено място], [улица][жилищен адрес] сумата от 100,00 лв., представляваща стойността на неимуществените вреди, причинени от отменен по съдебен ред незаконосъобразен административен акт - Електронен фиш, серия К №2141080, издаден от СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на В. М. В., с адрес в [населено място], [улица][жилищен адрес] сумата от 320,00 лв. разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

След влизане в сила на настоящото решение да се върне на СРС нахд №13141/2018г. по описа на същия съд, поради отпадналата необходимост.

СЪДИЯ: